

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.242/2012/6.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2012. június 27. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2012. január 3. napján kihirdetett 8.B.718/2011/15. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma

Indokolás:

A Miskolci Törvényszék az első fokú határozatával I.rendű vádlottat a Btk. 166. § (1) bekezdése szerint minősülő emberölés büntettének kísérlete, magánlaksértés büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés) és a Btk. 170. § (1) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétsége miatt halmazati büntetésül 3 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az eljárás során lefoglalt fa hokedli lefoglalását megszüntette és a dolgot sértett részére kiadni rendelte, valamint kötelezte a vádlottat 106.065 Ft bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen a vádlott - a védője útján - elsősorban felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

Az ügyész nem élt jogorvoslattal.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.125/2012/1-I. számú átiratában az első fokú ítélet tényállását megalapozottnak, a minősítést és a büntetéskiszabást is törvényesnek tartva a fellebbezéssel támadott határozat helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő fellebbezését fenntartva az ítélet részbeni megváltoztatására, az emberölés kísérlete miatt emelt vád alól a terhelt felmentésére és a büntetés enyhítésére, az ügyész pedig a határozat helybenhagyására tett indítványt.

A védelmi fellebbezés nem alapos.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, ügyfelderítési kötelezettségének kimerítően eleget téve, a bizonyítás anyagára alapítottan, a bizonyítékok okszerű, logikus mérlegelését követően megalapozott, a Be. 351. § (2) bekezdésben megjelölt hibáktól mentes tényállást állapított meg, mely az idézett törvényi szakasz (1) bekezdése szerint a másodfokú ítélezés alapját is képezte. Határozata rendelkezéseit kifogástalanul, teljes körűen megindokolta.

A tényállás csak igen szűk körben, annyival egészítendő ki, hogy sértett a sérelmére 2012. január 2. napján elkövetett magánlaksértés vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatt 2012. január 4. napján tett feljelentést a vádlott ellen (nyomozati irat 142. lap). Mellőzendő továbbá a 3. oldal 2. bekezdését érintően a tényállásból, hogy a vádlott a jövedelmével kapcsolatban nyilatkozatot nem tett, mert ez nem ténymegállapítás, hanem az indokolás része, ezért a másodfokú bíróság annak is tekinti.

Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése kapcsán lényeges bizonyítékokat számba vette és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte. Részletekbe menően vonta alapos vizsgálat alá a vádlott védekezését, valamint a cselekményt közvetlenül észlelő tanúvallomásait, a közvetett tanúvallomásokat, a helyszín adatait, a bizonyítási kísérletet, továbbá az orvos szakértői és a nyomszakértői bizonyítás anyagát. A bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is mérlegelés körébe vonta és helyesen alapította a tényállást döntően a sértetti oldal személyei által tett tanúvallomásokra, melyek a fő kérdésekben egységesek voltak és meggyőzően cáfolták a terhelt részben tagadó tartalmú védekezését. Az első bírói bizonyíték-értékelés törvényes, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az eltérő tényállás megállapítására irányuló védelmi fellebbezés a bizonyítékok értékelésén keresztül támadja a megalapozott tényállást, mely eredményre nem vezethetett, tekintettel arra is, hogy a tényállás helyessége esetén a másodfokú perben eltérő tények megállapítására, a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs perjogi lehetőség (Be. 351-352. §).

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak.

A törvényszék igen részletes és alapvetően helyes indokát adta annak, hogy a vádlottnak a elleni cselekménye miért minősül a Btk. 166. § (1) bekezdése szerint, figyelemmel a Btk. 16. §-ára is, emberölés büntettének kísérleteként. A helyesen feltárt alanyi és tárgyi tényezők alapján valóban kétséget kizáróan megállapítható az elkövetés pillanatában a vádlott egyenes ölési szándéka.

A kísérlet formájával és az önkéntes elállással kapcsolatos indokolás azonban helyesbítendő az ítélet 18. oldalának 2-4. bekezdésében. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint befejezetlen kísérlet valósult meg és vizsgálat tárgyává kell tenni a vádlott javára a Btk. 17. § (3) bekezdésében írt önkéntes elállás megállapíthatóságát is. Az önkéntes elállást a bíróság nem állapította meg, de téves a jogi érvelés, miszerint a cselekmény befejezetlen kísérlet.

A vádlott mindent megtett ugyanis a szűrés során az eredmény elérése érdekében, melynek bekövetkeztét csak a által véghezvitt védekező cselekmény akadályozta meg.

E vádlotti elkövetési magatartás tipikusan befejezett kísérlet, a jogelmélet, a jogdogmatika, valamint a követett bírói gyakorlat szerint pedig az önkéntes elállás csak befejezetlen kísérletnél vizsgálható. A kísérlet befejezett volta ugyanis fogalmilag kizárja az önkéntes elállást. Ezért a jelzett indokolásrészt helyesbíteni kellett.

A törvénynek megfelel a magánlaksértés és a könnyű testi sértés minősítése is.

A magánlaksértés erőszakkal elkövetett vétségi alakzatát a felfegyverkezve elkövetés minősíti büntetetté (Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés). sérelmére a könnyű testi sértés vétségének (Btk. 170. § (1) bekezdés) törvényi tényállási elemei is maradéktalanul megvalósultak.

A büntetőjogi felelősségre vonásnak fennálltak az eljárásjogi speciális előfeltételei is, a joghatályos magánindítvány előterjesztése (Btk. 170. § (8) bekezdés, 183. § (1) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta és azoknak kellő nyomatékot tulajdonítva a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövető személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő börtönbüntetést és közügyektől eltiltást szabott ki a vádlottal szemben.

A büntetés tett arányos és alkalmas a büntetési célok elérésére. Az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott 3 éves börtönbüntetés eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, lényeges enyhítése nem indokolt, ezért a védelmi fellebbezést a másodfokú bíróság e részben sem találta alaposnak.

Törvényesek az ítélet egyéb, a lefoglalt bűnjel kiadására, és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései is.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a részletezett ténybeli és indokolásbeli kiegészítéssel a Be. 371. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta a vádlott új személyazonosító igazolványa számának rögzítésével.

Debrecen, 2012. június 27.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Gömöri Olivér sk.
előadó bíró

Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk.
bíró

ZÁRADÉK: A Miskolci Törvényszék 8.B.718/2011/15. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2012. június 27.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő